ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การพัฒนาแผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย โรงพยาบาล

แม่สาย จังหวัดเชียงราย

ผู้เขียน นางเฉลิมพรรณ์ เมฆลอย

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ คร. คาราวรรณ ต๊ะปืนตา ประธานกรรมการ อาจารย์ คร.พันทิพย์ จอมศรี กรรมการ

บทคัดย่อ

การพยายามฆ่าตัวตายเป็นปัญหาสำคัญทางการสาธารณสุข ซึ่งการวางแผนจำหน่าย สำหรับผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ป่วยและผู้คูแล ให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งจะช่วยป้องกันการพยายามฆ่าตัวตายซ้ำและลดค่าใช้จ่าย ของโรงพยาบาลได้

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพัฒนา มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแผนจำหน่าย ผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายโรงพยาบาลแม่สาย จังหวัดเชียงราย ซึ่งแผนจำหน่ายดังกล่าวพัฒนาโดย ผู้ศึกษาและทีมตามแนวคิดของแมคคีแฮน (McKeeHan,1981) กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกแบบ เฉพาะเจาะจง ประกอบด้วยพยาบาลวิชาชีพซึ่งอยู่ในทีมพัฒนาแผนจำหน่ายจำนวน 4 คน พยาบาล วิชาชีพที่นำแผนจำหน่ายไปทดลองใช้จำนวน 5 คน ผู้ป่วยที่มีประวัติพยายามฆ่าตัวตายจำนวน 5 คน และญาติ ที่มารับการรักษาในหอผู้ป่วยโรงพยาบาลแม่สาย ระหว่างเดือนมิถุนายน 2550 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ แบบสำรวจความคิดเห็นของพยาบาลผู้ใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วย ซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม และนำไปตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาและความ เหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยทำการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านได้ค่าความตรงด้าน เนื้อหา (content validity index: [CVI]) เท่ากับ 0.94

ผลการศึกษาพบว่า

- 1. แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย ซึ่งพัฒนาโดยผู้ศึกษาและทีม ประกอบด้วย 2 ส่วนได้แก่ ส่วนที่ 1) แบบประเมินปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยและญาติ ส่วนที่ 2) ข้อวินิจฉัย ทางการพยาบาล กิจกรรมการพยาบาล และการประเมินผล
- 2. ผลสำรวจความคิดเห็นของพยาบาลทั้ง 5 คน ที่นำแผนจำหน่ายไปใช้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีความเห็นในระดับมาก ในข้อแผนจำหน่ายผู้ป่วยมีความเหมาะสมในการ นำมาใช้ในหน่วยงาน แผนจำหน่ายผู้ป่วยเป็นประโยชน์ต่อพยาบาลในการปฏิบัติงาน แผนจำหน่าย ผู้ป่วยสะดวกและง่ายต่อการบันทึก เช่นเดียวกับความพึงพอใจในการใช้แผนจำหน่าย พยาบาล ทั้งหมดพึงพอใจในระดับมาก อย่างไรก็ตามความเห็นในข้อแผนจำหน่ายมีประโยชน์ต่อผู้ป่วยและ ญาติ กลุ่มตัวอย่าง 4 คน เห็นว่าอยู่ในระดับมาก และ 1 คน เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายมีความ เหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ จึงควรนำไปใช้ในโรงพยาบาลแม่สาย จังหวัดเชียงราย ต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

Independent Study Title Development of Discharge Planning Among Suicidal Attempted

Patients, Maesai Hospital, Chiang Rai Province

Author Mrs. Chaloemphan Mekloi

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Associate Professor Dr. Darawan Thapinta Chairperson

Lecturer Dr. Phantip Jomsri Member

ABSTRACT

Suicide attempts are major public health problems. Discharge planning among suicide attempted patients is necessary for preparing patients and relatives to manage the problems for preventing relapse and decrease cost for the hospital.

The purpose of this development research was to develop discharge planning among suicide attempted patients, Maesai hospital, Chiang Rai province. The discharge planning was developed by the researcher and team based on the concept of McKee Han (1981). Purposive sampling was used to recruit four professional nurses to be the developing discharge planning team, five professional nurses who used this discharge planning, five patients and their relatives who were hospitalized in Maesai hospital during June, 2007. The study instrument was the nurses' opinion for discharge planning, developed by the researcher from reviewed literature. The content validity index (CVI) and language tested by three experts was 0.94.

The results of the study demonstrated that:

1. Discharge planning among suicidal attempted patients developed by the researcher and team included two parts: 1) problems and needs assessment of patients and relatives form, and 2) nursing diagnosis, nursing activities and evaluation.

2. The opinions of five nurses who used the discharge planning showed that discharge planning was suitable for using in the setting, discharge planning was useful for nursing care, discharge planning was convenient and easy to record, as well as satisfaction of nurses who used discharge planning were all at a high level. However, regarding the question of usefulness of discharge planning for patients and relatives, four nurses agreed at high level, and one at moderate level.

The results of this study indicated that discharge planning among suicide attempted patients was suitable and practical. Therefore, this discharge planning should be distributed in Maesai hospital, Chiang Rai province.

